

ใบกิจกรรมที่ ๔ เรื่อง นิทานสอนใจ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง พุทธประวัติ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง มรดกทางวัฒนธรรมด้านจิตใจ
รายวิชา สังคมศึกษา รหัสวิชา ส๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

เรื่องที่ ๑ ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่

ครั้งหนึ่งนานมาแล้วในฤดูฝน มีการเตรียมปักดำกล้าข้าว ทุกครอบครัวจะออกไปไถนาเตรียมการเพาะปลูก มีครอบครัวของชายหนุ่มคนหนึ่งทำพริก้าพอกก็จะออกไปปฏิบัติภารกิจเช่นเดียวกัน วันหนึ่งเขาไถนาอยู่นานจนสายตะวันขึ้นสูงแล้ว เขารู้สึกเหน็ดเหนื่อยอ่อนเพลียมากกว่าปกติและหิวข้าวมากกว่าทุกวัน ปกติแล้วแม่ผู้ชราจะมาส่งข้าวให้ทุกวัน แต่วันนี้กลับมาช้าผิดปกติเขาจึงหยุดไถนา เข้ามาพักผ่อนอยู่ที่ต้นไม้ปล่อยให้เจ้าหุ่ยไปกินหญ้า สายตาเหมือนมองไปทางบ้านรอคอยแม่ที่จะมาส่งข้าวด้วยความรู้สึกกระวนกระวายใจ ยิ่งสายตะวันขึ้นสูงแดดยิ่งร้อนความหิวกระหายยิ่งทวีคูณขึ้น

ทันใดนั้นเขามองเห็นแม่เดินเลียบมาตามคันนา พร้อมกับก่องข้าวน้อย เขารู้สึกไม่พอใจที่แม่เอาก่องข้าวน้อยนั้นมาช้ามาก ด้วยความหิวกระหายจนตาเลายอารมณ์พลุ่งพล่าน เขาคิดว่าในก่องข้าวน้อยนั้นคงกินไม่อิ่มเป็นแน่ จึงเอ่ยต่อว่าแม่ของตนว่า

“นางนี้ไปทำอะไรอยู่ถึงมาส่งข้าวช้านัก ก่องข้าวก็เอามาแต่ก่องน้อยๆ จะกินอิ่มหรือ” ผู้เป็นแม่เอ่ยปากตอบลูกว่า

“ถึงก่องข้าวจะน้อยแต่ก็ น้อยต่อนั่นแน่นใน ดอกลูกเอ๋ย ลองกินดูก่อน”

ด้วยความหิว ความเหน็ดเหนื่อย ความโมโหหือ้อตาลาย ไม่ยอมฟังเสียงใดๆเกิดบันดาลโทสะอย่างแรง จึงคว้าไม้เข้าตีแม่ที่แก่ชราล้มลงแล้วเดินไปกินข้าวจนอิ่ม แต่แล้วข้าวยังไม่หมดก่อง จึงรู้สึกผิดชอบชั่วดีรีบไปดูอาการของแม่ และเข้ามาสวมกอดแม่ชายหนุ่มร้องไห้โฮ สำนึกผิดที่ฆ่าแม่ของตนด้วยอารมณ์เพียงชั่ววูบ เมื่อชายหนุ่มปลงศพแม่แล้วขอร้องชักชวนญาติมิตรชาวบ้าน ช่วยกันปั้นอิฐก่อเป็นธาตุเจดีย์บรรจุอัฐิแม่ไว้จึงให้ชื่อว่า “ธาตุก่องข้าวน้อยฆ่าแม่” จนตราบทุกวันนี้

แหล่งที่มา <https://folktales.sac.or.th/folktale-details.php?id=๓>

(เป็นเว็บไซต์ของนิทานอีสป นิทานพื้นบ้าน นิทานชาดก ที่มีการเรียบเรียงข้อคิด คติเตือนใจ และคำสอน)

หมายเหตุ ปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมกับบริบทและการจัดการเรียนของสถานศึกษา

เรื่องที่ ๒ พญากง-พญาพาน

ตำนานหนึ่งในการสร้างองค์พระปฐมเจดีย์ เรื่อง พระยากง พระยาพานเล่าว่า พระยากง ผู้ครองเมืองศรีวิชัย หรือ นครชัยศรี พระมเหสีได้ประสูตรพระกุมารออกมา โจรทำนายว่ากุมารมี บุญญาธิการมาก แต่จะทำปิตุฆาต จึงรับสั่งให้นำกุมารไปฆ่าทิ้งในป่า ราชบุรุษสงสารนำกุมารไปทิ้งไว้ในป่า ยายหอมพบจึงเก็บมาเลี้ยงจนโต เมื่อเติบโตใหญ่จึงลายายหอมขึ้นไปเมืองเหนือถึงสุโขทัย บังเอิญ พบช้างพระเจ้าแผ่นดินสุโขทัยอาละวาด สลัดหมอคความหลุด และไล่แทงผู้คน กุมารจึงฆ่าช้างเสีย ความทราบถึงพระเจ้าแผ่นดิน จึงชุบเลี้ยงกุมารเป็นบุตรบุญธรรม

จนกระทั่งกุมารยกทัพมารบกับพระยากง พระยากงเสียทีถูกกุมารฟันคอขาด กุมารได้ยกทัพเข้าไป ตั้งอยู่ในเมือง และต้องการพระมเหสีของพระยากงเป็นภรรยา แต่มีเหตุคลใจให้ทราบว่าเป็น พระมารดา จึงตั้งอธิฐานว่า ถ้าหญิงผู้นี้เป็นมารดาจริง ขอให้น้ำนมไหลออกจากถันทั้งคู่ ถ้าไม่ใช่ อย่าให้ปรากฏเช่นนั้น แต่แล้วก็เกิดน้ำนมไหลจากถันทั้งคู่จริง เมื่อแม่ลูกรู้จักกันและทราบว่าพระยากง คือบิดาก็เสียใจ โกรธยายหอมที่ไม่บอกตั้งแต่ต้น จึงจับยายหอมฆ่าเสีย ต่อมาเกิดสำนึกให้อำมาตย์ นิมนต์พระอรหันต์มาบิณฑบาตในวัง และถามไถ่ถึงวิธีแก้ไข ได้ความว่า จะต้องสร้างเจดีย์ใหญ่สูง เท่ากับนกเขาเหิน กรรมจึงจะเบาบางลง จึงรับสั่งให้สร้างเจดีย์ดังกล่าวไว้ที่นครปฐม แล้วบรรจุ พระบรมธาตุพระเขี้ยวแก้วไว้ในเจดีย์ใหญ่ด้วย

แหล่งที่ : https://www.facebook.com/story.php?story_

(เป็นเว็บไซต์ของงานศิลปะและวัฒนธรรม มทร.รัตนโกสินทร์ ศาลายา ที่มีการเรียบเรียงและ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ได้ประกาศขึ้นทะเบียนวรรณกรรมพื้นบ้านตำนาน พญากง พญาพาน เป็นมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมของชาติ)

เรื่อง	ข้อคิดที่ได้
เรื่องที่ ๑ ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่	
เรื่องที่ ๒ พญากง-พญาพาน	

หมายเหตุ ปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมกับบริบทและการจัดการเรียนของสถานศึกษา